Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35165
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

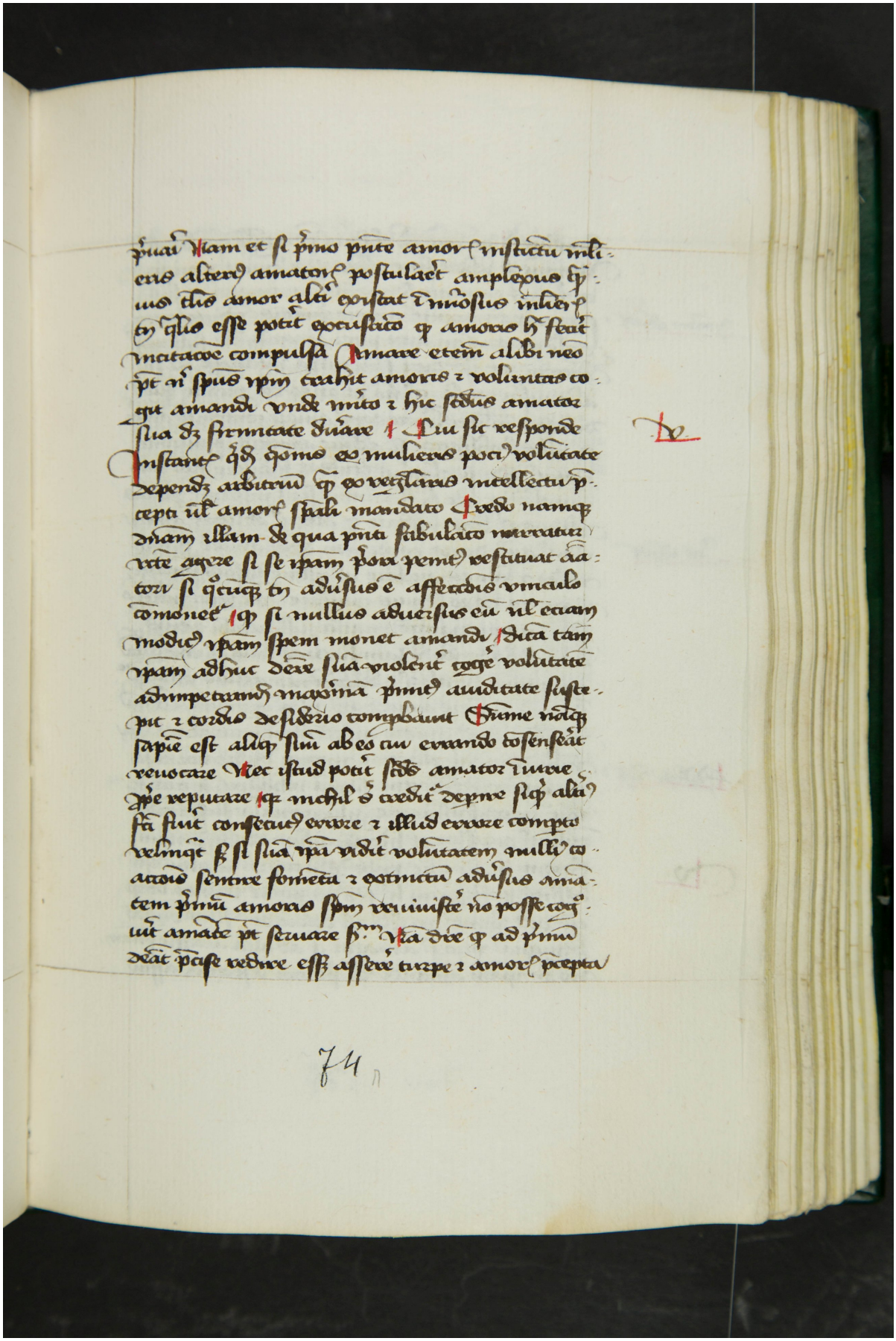

priuat. Iam et si primo priue amor instructu mulieris alteri amatori postulaet amplexus ipsum this amor alii constat et minus inuitis ipsis esse potest excusatio quod amores hi sunt mutatione compulsa. Amare etenim alibi nec potest nisi spus ipsum trahit amoris et voluntas coegit amandi. Vnde mito et hic sedus amatoris sua debet firmitate duare. Cui sic responde instante quod homo et mulieris pocii voluntate dependit arbitrium quod ex rezlatus intellectu precepti nil amoris spatii mandato. Prede namque diam illam de qua prima fabulatio narratur rete agere si se ipsam poci premit restituat adatori si quicquid ipsi adusus e affectedis vmanis comonet. Quod si nullus aduersus eu nil eciam modice ipsam spem monet amandi. Dicta tam ipsam adhuc deae sua violent cogere voluntate adimpetrandi maxima primit auditate fiste pit et cordis desiderio complaunt. Prime nolque sapie est aliquid sui ab eis cui eximendo consentiat renocare. Nec istud potest sedis amator iuste ipse reputare quod michil o credit deprime sicque alii sua fiunt consecuti eximere et illud eximere compte relinquit. Si si sua ipsi vidit voluntatem nulli ei accidit sentire formeta et extinctu adusus amatem primi amoris spem reministe nos posse coniunt amate pt seruare. Ista dice quod ad primu deat posse redire esse assere turpe et amoris precepta

74